

מסורת הש"ס

(א) ע"ז כג: סנהדרין נז.
ספרות נח: סנהדרין נח:.
(ב) קדושין כד: וזכר קטו.
מנחות נה: סנהדרין נח:.
(ג) ופרה פ"א מ"ג מנחות.
(ד) ענין קדושין נח:.
(ה) מנחות (א) וזכר מנחות.
קדושין (א) וקדושין נח:.
(ו) וזכר קדושין נח: (ז) פ"א
לא וזכר מנחות וזכר קדושין.
(ח) מנחות ספרות נח:.
(ט) ע"ז כג: וזכר קדושין.
(י) וזכר קדושין נח: פ"א:
ד"ה מנין וזכר קדושין.
קדושין ד"ה וזכר קדושין.

תורה אור השלם

1. ומיד נזכר אל
תקריבו את
אלהיכם מכל אלה
ששיתם בהם מום
לא יקראו להם:
ויקרא כב כה
2. וזהו אלהים את
הארץ והנה נשתקה כי
השמות כל בשר את
הרבו על הארץ:
בראשית ו יב
3. פן תשחתו ועשיתם
לכם סמל תבנית כל
סמל תבנית וקר א
נקבה: ו יג
4. ככה יעשה לשור
האחד לאילי האחר
או לשח כבשים א
במדרס יו א

גליון הש"ס

נמ' דתנן הקריבו. עין
מוספות ר"ה דף י פ"א
ד"ה בן כ"ד תולד:

הנהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בנחמה וכו'
לא תמים. י"ב ע"ן פירש"י
בקידושין דף מד ע"ב ד"ה
ואין תמות: (ב) תוס' ד"ה
כי אלטרין וכו' אתי גמי
שפיר לפי המסקנא כ"ל
ותיבות כמו שפירש נחמק:

מוסף רש"י

[illegible]

הכל שוחטין

למחשבותיו נרבע ונעבד. ואף על גב דתנא קמי פרט לחתלה האיחוב
והטעם שפלייחו ממש ספיקא. רובע ליכא
בזמנא דתמיר צפוטא דלין לא עוף רובע: הואיל וקשיב. גבי קרבנות: כי
שפיקס כהם מוס רבי. לא ירלו לם דין השחתה בין מוס פוסלים

דבר ערוה. רוצה ותרצה: **עבודת כוכבים.** ועבד שהשתחוה לצלחתו: **כי הפסים כל צבר.** צדור המזול מצבי דודר המזול בעברו קתלן ברכיב (בראשית ו) ויקחו להם נשים וגו' שהי זוקקין לשם רישיה ועלל עבדה וזהו: **בכהמה.** מצינ חמי (ל) **בכהמה** צלל עוף לא מצינ כיה (ל) **מחיים** ולא זכר הלך לא פסלי כהו מומחין קטנים כגון דוקין שצנין אלל מומחין גדולים כגון מחמור: **אבר** (ל) **משום** הכהמה כגון הפתח: **מן** **הואל** ואן **מן** **הקריבו.** מלחם שאלה: **עלגס.** ככש כן שנה נחוך שנה קריי איל ככש. **ואיל** משעברו י"ד חדשים שנהכס **חדש** שלם נחוך שנה שניה קריי איל עד שנה שלם. **פלגס** נחוך חדש ראשון עד שנה שלם. **הקריבו.** משה היל במסכת פרה (פ"א מ"ג) וצפלגס קל **היה:** **ואין** **שולל** **לו** **מוצחו.** אם **היה** מחוייב ליל לדרו לו ככש לדרו וטענה לא מפרס תנא אי משום **ספיקא** אי משום כריה: **וא"ר** **יוחנן.**

שני עשורים¹) ושלישית ההון יין דממי צפרשת נכסים בשלהן אך
נכסים דואו לאלו האחד וגו' או לרבות את הפלגם בנכסים הללו
ומדאיתערין קרזה לרצויו ש"ה סקבר רבי יוחנן יוסמ"ק דאמר
אין עולה לו מזהב משום דמיה הוא ולענין נכסים דחמנה רבייה דאי
שפיקא הוא לא מרבייה קרז כדון דשמה איז הא שיעוט דנעי חמיו
נכסי ואחמיו דאי הוא לא יליה ידיה הוא כבש הוא יאה הימר
נגדה שהרי מתנדבין נכסים בלא קרבן כדאמרין במנחות בפרק
במכר (דף קו.) "ואש" דתנ"ן אין מתנדבין לוג אחד ולא צ' וי' אלא
בשלושה כדי שיהו קרויין נכסי כבש או ארבעה שיהו קרויין נכסי איל
או ששה הראוין לפי הכא כי האי גוונא בדידי אחרני קרפי:
מיימי

דחמנא סנפיר עד דליכא סנפיר תקשקשא ויש לומר דלשון שקשא
ויופל בו לשון תקשקשא: **ב**י איצטריך קרא פטעויה נרבע ונעבר.
וממוקין ליה קרא דלרשא אחרת ויש לומר דקיס ליה דאצטריך קרא
דנכורות (מ. דקסב מעשר בהמה חל רובע ונרבע כמו שקשא
לילה ט' נרבע בשפות דקאמר רבי עקיבא מכשיר בעלי מומין ולא
למטעין א"כ פשטוש דספיחא הוה דאי בריה הוה אצטריך קרא למטעין
למטעין אי הוה בריה אלב ההוא דמסיק דאצטריך קרא לנרבע
דמא דבני יונה ומי בני יונה דאקטעין קרא תריס דוקא גדולים
דנרשא דברייתא אקמחא בעלמא הוה ומרי ה"ר ארזי מיינספוס
ההמוריס או מן בני היונה נרבע למטעין ונעבר ולאפוקי מדרשא
קטעיס הוה או גדולים הוה ואי קטעיס הוה ממטעיהו מן המוריס
ממטעיהו והשאל אי בריה הוה אחי נמי ספיר (ט' יא) כמו ספיר
ש"ס דאצטריך תריייהו לברייה דאי לא הוה פטור אלב דאי משטא
ממטעיהו הוה נפיק ממה פשטן ק"ק על כתיב דאי אחא קרא
לאלדנרבינוס או משום שהוא זכר משונה או משום דלשטעין
שמיא גליא שהוא נקבה לא היה לו להשמיטו והא דליכא אחי
ונעבר נפקי מחד מיעוט אלב אצטריך דמיטעין לתוריס ומי
מדי מיעוט מוריס ומי לנני יונה: **ב**י משחחא בהם
דלרשא זו הוה תנא דדרש מן הבהמה להוציא את הרובע אם כן
נרבע להו אפילו הכי איצטריך מן הבהמה ומן הבקר להוציא רובע
דכר דקאפיש ששום דבר שרע ועודתם כוכבים ומים וי"מ דלרשא
מיום (ו) (ולרבי ששאל) וי"מ ס' לפיר וא"כ ברש ליה דאצטריך
והוה ומזוהו ויש לומר דתנא דמשחחא דלא משמע ליה לש"י
הבהמה א"ת להו דרשא דמשחחא דפרישית וכן משמע בפרק
ג' שו"טמוס ואנדנרבינוס וצמחוסר ומי ויזא רובא אלב בנרבע
דמשחחא דדרשיתו הוה ממחחא ומי ויזא רובא למי דאצטריך
דלסקלא דעין כיון דשפות ילמיהו כרובע ילמיהו ומי בנרבע דכ"ה
למחחא דרש לה מדכתיב תמים זכר בנקר בכשבים וצבאים תמות וזכריו
ליה מדכתיב מן העוף ולא כל העוף כפי"ק דקדושין (דף ה:) ולא כמו
במחחא דכר והא אפילו בנני נמי לא אקור דליכא מדי לישראל ש
(ט. ט.) לכל מורא שגמחיה לבני נח וא שנית מדי לישראל נאחא
ל"ל קרא דאין תמות וזכרות בשפות דאצטריך מן העוף לאקור
ויש לומר דאי לאו קרא דאין תמות וזכרות בשפות ה"א דמוס
דקאמר דמן העוף לאקור אחא ולא להמיר וא"ל להקשות נמי מדאצטריך
דליכא ליימיר דאצטריך מן המוריס מוס דלסקלא דעמין כ"ה

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

נזקי הזכר אלא למעט אנדרוגינים ול
טומטוס ואנדרוגינים ומשני סמי מכ
תריץ מיעוטי הזכר ואם נקבה זריחין
הזכר למעוטי ה"א דלא גרע מנקב

עוסי' ⁶ נרבע ונעבד
איל וכתבי' יכ' משחתם
יכ' רבי ישמעאל ⁷ כל
אזינו אלא דבר ערוה
היה כתיב' יכ' השחית
הארץ עבודת כוכבים
עשיתם לכם פסל כל
ערוה ועבודת כוכבים
זו פסל בו אין דבר
פוסל'ן בו והני עופות
מא דאמר מר ⁸ תמות
תמות זכרות בעופות
ידת כוכבים נמי לא
על'ן יכ' רבי זירא
בהמה מן האיל או מן
האיליב דרבי יוחנן
בריה הוי ⁹ דתנן
נסכי איל ואין עולה
או לאיל לרבות
אל' אילב דבר פרא
דאמר

א"ג דסמיה לא מיעבדא מכל
פסחים פסקא השאה (דף פח)
פסחים וגמלא יבלת בחדא מהן ד
סמיה וא"ג דגני בזהא משאלת
וזכר עולות נקבות וזחי שלמי
שאן מסרין מי הס בעלים שאני הת
בעין אחר וספק מזויע דמייא אש
זא"ת אשכחן קרא כבייל עול וגו
ליל בוקא חלו טרפות (תלמן סו:)
סנפיר דכתב רחמנא ל"ל ומשי א
הוא אמרנא מאי קשקשת סנפיר וא
שמע דבר שאינו שזה וחלק דבר
א' מיהא דסויר סתמא דש"ס דרש
זא"ת דרשא דרבי עקיבא אית ליה
על בעלי מומין ומשמע פסק המז
אמר ונדרש הוילי וכשר בעופות
ז' מנן ליה גרע בעופות וז"ל דמ
ס"ל לגריה לא אשטרין קרא למע
למעוטי תחלת הליוב שזה ושזה
ק מירד דלוי סוחר השת דרשא
דמשחשם ויחיד למעוטי תחלת ה
הגדלים הוו ממעוטי' ו' מביה
פי ברוסקא דחד למעוטי וחד
לא הוא ו' ממעטי להו לא לא ק
לאשמועינן שם או גרולים או ק
ז"ק ספק הוא אישטרין קרא למע
ז"ק נקבה והאן הוא ללא דיעין
יעוטי איכא למימר דלחא חד לגרע
זבני יונה וזמא' דס"ד גמי מעיקר
ז"ק דב. כאן משמע דלכ"ז אית לה
דוק גריה הו' יז'למאן ללא דרש
גרע ולא הו' דרשין ממשחשם דהא
דמשחשם למעשר בזהא ו'דל על
ן (תמורה דף פח:) אמרין דתנא דמח
דמפיק רובע וגרע ממשחשם לחא
רע דכבודות וז"ל (יז) דפליגי ההם
רובע ומוקף ונעבד לא אשכחן שו
מאן דלית ליה דרשא דמשחשם אי
אמר פסקא המזא מחדש וחסים
בזהא ואין תמות חזרות בעופות
פירש כאן בקונטרס משום הקריבה
ו זבני נח אסור וי"ל משום דאמר
ה ולא לבני נח ולכן הוצרך לשנות
ה פירש דיעין דאין מוס פוסל בע
פסל עבר ומן העוק אחא לאסור
ין מן התורים לגרע ונעבד שמעין
דעופות לימיהו ברובע לימיהו
פירש מהאי קרא דלא לאל דמדברא פל

כג.

קָבַד א ב מ"י פ"ג מהל'
אִשְׁכּוּר מִזְכָּח הִלְכָּה ו
[וּפִי' הִיא]:
קָבַד ג ה"א שס פ"ג
הִלְכָּה:
קָבַד ד מ"י פט"ו מהל'
מַעֲשֵׂה הַקְרֻבָּנוֹת
הִלְכָּה וְעֵינָן כ"ח:
קָבַד ה ו מ"י שס פ"ג
הִלְכָּה ו:

שימה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

הוא נראה דל"ל כלומר שדין
הוא לרובע אחד את הבהמה
היא פסולה לגבי קידוש:
תמות והכרזת וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones